

Ændret praksis for børn, der vil tilbage til Danmark

Udlændingemyndighederne har justeret vurderingen af, om udenlandske børn kan vende tilbage til Danmark, hvis de f.eks. har været på såkaldt genopdragelsesrejse i hjemlandet. Det sker efter, at ombudsmanden på eget initiativ rejste en sag om myndighedernes opfølgning på en højesteretskendelse fra november 2012.

1. september 2014

”Det vil ofte være af afgørende betydning for det enkelte barn at kunne vende tilbage til Danmark efter ophold i udlandet. Det er godt, at myndighederne har gennemgået og justeret deres praksis på området for at bringe den i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention”, siger ombudsmand Jørgen Steen Sørensen.

Konkret vurdering af det enkelte barn

Sagerne drejer sig om børn, som f.eks. er blevet sendt til udlandet af deres forældre, og som efter nogle år ønsker at vende tilbage til Danmark. I sådanne tilfælde vil barnets opholdstilladelse her i landet efter loven være bortfaldet, men myndighederne kan dispensere eller give barnet en ny opholdstilladelse. Det er praksis i disse situationer, der er blevet justeret.

Vurderingen af, om barnet kan komme tilbage til Danmark, gøres således nu mere skønsmæssig og beror navnlig på en konkret vurdering af, i hvilket omfang barnets oprindelige ophold i Danmark har haft en sådan karakter, at barnet allerede må siges at være formet af det danske samfund. Vurderingen vil ikke længere afhænge af en bestemt aldersmæssig afgrænsning af de såkaldt formative år.

Det inddrages heller ikke længere i vurderingen, at barnet måske ikke selv har forsøgt at komme tilbage til Danmark efter at være sendt til hjemlandet, ligesom det ikke tillægges betydning, at barnet efter et ferieophold i Danmark f.eks. på egen hånd er rejst tilbage til hjemlandet for at fortsætte et skoleophold.

Ombudsmanden har meddelt Justitsministeriet, at han ikke foretager sig mere i sagen.

Ombudsmandens brev til Justitsministeriet kan læses her.

NYHED

Myndighedernes breve til ombudsmanden kan læses her.

Yderligere oplysninger kan fås hos Folketingets Ombudsmand Jørgen Steen Sørensen på telefon 20 33 97 52 eller hos kontorchef Johannes Martin Fenger på telefon 33 13 25 12.

REGLERNE

- Hvis en udlænding, der har opholdstilladelse i Danmark, opgiver sin bopæl i Danmark eller rejser ud af Danmark for en længere periode, bortfalder udlændingens opholdstilladelse som hovedregel. Udlændingemyndighederne kan dog efter ansøgning dispensere (udlændingelovens § 17).
- I juni 2012 blev loven ændret bl.a. med henblik på at efterleve en dom afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol den 14. juni 2011 i sagen Osman mod Danmark (ansøgning nr. 38058/09).

Osman-sagen

Osman-sagen handlede om den somalisk fødte pige Osman, der som 3-årig flyttede til Kenya. Da Osman var 7 år, flyttede hun til Danmark sammen med sin mor og tre af sine søskende. Osmans far og en af hendes søstre boede allerede i Danmark.

Osman boede i Danmark, indtil hun som 15-årig rejste til Kenya med sin far. Da Osmans far rejste tilbage til Danmark, efterlod han hende i Kenya for at passe hendes bedstemor. Efter ca. to år – kort før hun fyldte 18 år – kontaktede Osman den danske ambassade i Nairobi, fordi hun ønskede at vende tilbage til Danmark og bo med sin mor og sine søskende.

Udlændingetjenesten (nu Udlændingestyrelsen) meddelte Osman, at hendes opholdstilladelse var bortfaldet på grund af hendes ophold uden for Danmark, jf. udlændingelovens § 17. Udlændingetjenesten afslog samtidig at give Osman en ny opholdstilladelse – bl.a. afslog Udlændingetjenesten opholdstilladelse efter reglerne om familiesammenføring. Integrationsministeriet stadfæstede Udlændingetjenestens afgørelser, der også blev opretholdt af Københavns Byret og Østre Landsret.

Sagen blev indbragt for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, der den 14. juni 2011 dømte Danmark for at have tilsidesat Osmans ret til familie- og privatliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Domstolen lagde vægt på, at Osman havde tilbragt de formative år af sin barndom og ungdom i Danmark, herunder at Osman havde boet i Danmark,

NYHED

fra hun var 7-15 år, at hun talte dansk, at hun havde gået i dansk skole indtil ca. 1 år, før hun rejste tilbage til Kenya, og at hendes fraskilte forældre og ældre søskende boede i Danmark.

Domstolen udtalte endvidere, at udøvelsen af forældremyndighed – herunder retten til at bestemme, hvor et barn skal opholde sig – er et grundlæggende aspekt af familielivet, men at myndighederne ved afgørelse om generhvervelse af opholdstilladelse skal tage hensyn til barnets egen interesse, herunder barnets ret til respekt for sit privatliv og familieliv.

Højesterets kendelse af 7. november 2012

Med inddragelse af bl.a. Osman-dommen afsagde Højesteret den 7. november 2012 kendelse i sagen A mod Justitsministeriet (tidligere Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration) (sag nr. 288/2011).

Sagen handlede om en dreng A, der i 1996 som 3-årig indrejste til Danmark fra Nigeria for at bo sammen med sin far og sin ældre halvbror. A's far havde boet i Danmark siden 1960'erne. A's mor indrejste til Danmark i 1998 for at bo med A og dennes far og halvbror. A's far og halvbror flyttede fra A, A's mor og A's to mindre søskende i 2003.

A startede i børnehave som 3-årig og gik i dansk folkeskole fra 1. til begyndelsen af 7. klasse. I begyndelsen af 7. klasse rejste A som 12-årig til Nigeria med sin mor og sine to mindre søskende. Da A's mor og hans to mindre søskende rejste hjem, efterlod de A i Nigeria, fordi A's mor havde besluttet, at han skulle tage ophold på en kostskole i Nigeria.

Som 15-årig var A på en kortere ferie i Danmark, hvorefter han på egen hånd rejste tilbage til Nigeria med intention om at afslutte skolen i Nigeria. Inden A havde færdiggjort skolen i Nigeria, rejste han tilbage til Danmark som 16-årig. A meddelte sin mor, at han ikke ville færdiggøre skolen i Nigeria, og startede herefter i en 8. klasse i en dansk folkeskole.

A's mor ansøgte efterfølgende om, at A's opholdstilladelse ikke ansås for bortfaldet, hvilket udlændingemyndighederne afslog. Sagen blev indbragt for Københavns Byret og Østre Landsret, der tiltrådte afgørelserne. Sagen blev herefter indbragt for Højesteret, der den 7. november 2012 fastslog, at udlændingemyndighedernes afgørelser var i strid med A's ret til familie- og privatliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Højesteret lagde vægt på, at A havde tilbragt en væsentlig del af de formative år af sin barndom og ungdom i Danmark, herunder at A var kommet til Danmark som 3-årig, hvor han havde boet i ca. 9 år og gået i skole i mere end 6 år, indtil han mere end 12 år gammel rejste tilbage til Nigeria. Højesteret lag-

NYHED

de endvidere vægt på, at A talte, læste og skrev dansk, og at hele hans nærmeste familie boede i Danmark.

Højesteret udtalte endvidere, at "Højesteret finder, at moderens bestemmelse om ham ikke skal komme A til skade med den virkning, at der ses bort fra hans egne interesser, herunder hans ret til respekt for sit privatliv og familieliv i form af en stærk tilknytning til Danmark. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at han som 15-årig i september 2008, hvor han havde været i Danmark på nogle ugers ferie, rejste tilbage til Nigeria og fortsatte sin skolegang dér i mere end et år."